

Sen Aysın

— sagirzadeozan · 04 Şubat 2024

Sen aysın ben kara gece
Hasretinle yanar içim
Seni görmek için ne çok bekledim
Gözlerim hep yolda senin

Sen aysın ben kara gece
Sensizlikle dolar ömrüm
Seni duymak için ne çok aradım
Telefonum hep sustu senin

Sen aysın ben kara gece
Sevginle dolup taşar yüreğim
Seni sevmek için ne çok çabaladım
Kalbim hep attı senin

Sen aysın ben kara gece
Hayalinle avunur ruhum
Seni bulmak için ne çok uğraştım
Yollarım hep kapandı senin

...

Sevgili Dostlar,

Yalnızlık ve özlemin girdabında kaybolan yürekler, bir boşluğun ağırlığı altında ezilir. O girdap, zamanla çekip götürdüğü anları ve sevdikleriyle paylaşılan güzel anları geride bırakır. Bu boşluk, bazen hayatın en zorlu yükü gibi hissettirir.

Bu duygu, yüreğin en derin köşelerinden taşan bir özlemlerle harmanlanmış gibi. Ancak, bil ki yalnızlıkla dans ettiğin her an, içindeki güçle mücadele ettiğin anlardır. Belki de bu karanlık girdaptan çıkmanın anahtarı, içindeki ışığı hatırlamaktır.

Kutlamalarınızı saygıyla karşılıyor, Yalnızlığımıza ve özleminin gücüne dair geçirdiğimiz her anı anlıyorum. Yüreğimiz, bu karanlık girdaptan çıkacak kadar güçlüdür. Umarım içsel ışığımız, 6 Şubat'ın yalnızlığına dair bir nebze olsun aydınlık katar.

Saygı ve sevgilerimle.

Yaz(s-m) : SagirZadeOzaN 📧